

Nr 400

Av herrar **Grebäck** och **Brandt** i Sätila, *om överförande till lantbruksnämnderna av handhavandet av det statliga stödet till trädgårdsnäringsens rationalisering.*

Vid tillkomsten år 1955 av möjligheterna att ge statligt stöd till trädgårdsnäringsens rationalisering ansågs lämpligt att, åtminstone till en början, uppdraga verksamheten åt lantbruksstyrelsen med hänsyn till att uppgiften ansågs fordra en enhetlig ekonomisk och teknisk bedömning och en fortlöpande översikt över stödåtgärdernas fördelning på olika delar av landet. I propositionen till grund för riksdagens beslut anförde departementschefen emellertid, att han vore beredd att taga upp frågan om stödverksamhetens administration till förnyad prövning sedan närmare erfarenheter vunnits.

I bilaga 11 till årets statsverksproposition föreslås en vidgning av det statliga stödet till trädgårdsnäringsens rationalisering så till vida, att lånegaranti skulle kunna beviljas även företag av större omfattning än sådana med en helårsanställd arbetare. Departementschefen understryker emellertid vikten av att denna vidgade verksamhet icke får komma i konflikt med den långivning, som enligt samtidigt förslag under tionde huvudtiteln skall handhavas av företagarföreningarna och avse företag av industriell karaktär tillhörande jordbrukets binärningar och trädgårdsnäringsen.

Beträffande sistnämnda verksamhet anför statsrådet och chefen för handelsdepartementet att den bör ske i samråd med vederbörande lantbruksnämnd och hushållningssällskap. Undertecknade vill i anledning härav understryka vikten av att medel anslagna till jordbrukets och trädgårdsnäringsens rationalisering samordnas med de medel som i samma syfte ställs till företagarföreningarnas disposition. Över huvud taget synes det angeläget med ett vidgat samarbete särskilt mellan företagarföreningarna och lantbruksnämnderna, vilka senare i allmänhet handhar de för jordbrukets rationalisering avsedda medlen, i syfte att nå en samordnad insats till stöd för landsbygdens näringsliv.

För trädgårdsnäringsens del synes emellertid föreligga svårigheter för ett sådant samarbete, så länge den låne- och bidragsgivning, som avses i Kungl. Maj:ts kungörelse 1955: 354, icke är decentraliserad till lantbruksnämnderna utan centralt skall handhas av lantbruksstyrelsen. Enligt undertecknades mening är tiden därför nu mogen för att överlämna den i kungörelsen reglerade verksamheten till lantbruksnämnderna i samband med föreslagen vidgning för att på så sätt öppna möjligheterna för lantbruksnämnderna att i samarbete med företagarföreningarna göra den i varje särskilt fall bästa insatsen.

Det torde vidare icke föreligga någon risk för att lantbruksnämnderna icke numera skall ha den för verksamheten erforderliga erfarenheten i all synnerhet som det får förutsättas, att stödverksamheten kommer att handhavas i samråd med hushållningssällskapen.

I bilaga 11 till statsverkspropositionen föreslås vidare införande av lån, som skulle möjliggöra övergång till eller nystartande av specialproduktion. Även vid beviljande av dessa lån skall gränsen mot företagarföreningarnas område iakttagas. Verksamheten föreslås skola handhavas av lantbruksnämnderna. Därest ansökning avser fastighet, som icke är taxerad som jordbruksfastighet, skall garantiärendet emellertid avgöras av lantbruksstyrelsen. Åtskillnaden synes onödig och olämplig. Dels förefaller det besvärande att i låneärende behöva förete bevis om taxeringsutfallet, dels kan ett flertal fall komma att undandragas det avgörande på länsplanet som är angeläget med hänsyn till samordningen med företagarföreningarnas kreditgivning. Särskilt gäller detta trädgårdsbruken, som, trots förekomsten av odlad jord, i betydande utsträckning lär taxeras som »annan fastighet».

Undertecknade hemställer under återopande av ovanstående motivering, att riksdagen måtte besluta

a. sådana ändringar i Kungl. Maj:ts kungörelse angående statligt stöd till trädgårdsnäringens rationalisering att verksamheten överföres till lantbruksnämnderna,

b. att den lånegarantigivning, som avser att befrämja övergången till eller nystartande av specialproduktion, skall oavsett taxeringsutfallet handhavas av lantbruksnämnderna.

Stockholm den 27 januari 1960

Erik Grebäck

Henry Brandt

i Sättila